

http://www.feec.org/Noticies/noticia.php?noti=4013

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
(Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada)

www.feec.cat

Llicències 2007

Amb la teva llicència, una muntanya d'avantatges

Els tres mils dels Pirineus - Capítol 2

[Llegir capítol 1](#)

Des d'un punt de vista orogràficament més restrictiu, no són pocs els muntanyencs que parlen d'un total de 161 (o 162, segons els casos) cims de tres mil metres. Tanmateix, és evident que els partidaris d'aquesta opció no han sabut o no han pogut (o ambdues coses alhora) exposar detalladament i difondre eficaçment els arguments en què recolzen la seva posició.

Juan Buyse a la seva casa de Siurana
Foto [Desnivel](#)

Sigui com sigui, val la pena tenir en compte el testimoni d'un destacat membre de l'Equip dels Tres Mils, pirineista, escriptor i divulgador del muntanyisme: el basc Luis Alejos. Per ell, *"el llegat de Juan Buyse és inqüestionable. Sense la seva obra probablement no existiria un catàleg de tres mils avalat per la UIAA.*

I hi veig un mèrit encara més gran: Buyse va ser capaç d'unificar els criteris d'una trentena de tècnics i experts pirineistes d'ambdós vessants de la serralada. És un precedent molt meritori, sobretot tenint en compte que mai no es van sol·licitar subvencions. Cadascú assumia les seves despeses."

Particularment informatives són les observacions d'Alejos sobre les antipaties que, en més d'un sector del muntanyisme peninsular, va suscitar la tasca de Buyse i el seu tarannà: *"Més que crítiques, va rebre desqualificacions i insults. I encara que tenia la nacionalitat espanyola i era soci del CEC, se'l va titllar d'estranger. Més lamentable encara va ser pretendre furgar en el seu passat. Per la seva condició de ciutadà flamenc, va lluitar durant la Segona Guerra Mundial amb l'exèrcit alemany, compromís del qual no en va renegar mai, si bé sempre deixava clar que havia estat un soldat, no pas un membre de les SS.*

Sens dubte, el seu caràcter va tenir molt a veure amb tot plegat: era un home rígid, exigent, en primer lloc amb si mateix. Si algú discrepava del seu parer, entrava en un debat meticulós i, si al final no hi havia acord i les posicions eren irreconciliables, notificava a l'Equip la situació i prescindia del col·laborador en qüestió." Dos dels pirineistes més coneguts que van sortir de l'equip de Buyse de manera públicament estrepitosa van ser Lorenzo Ortas i José Murciano.

Pel que fa a l'Equip dels Tres Mils, Alejos s'hi va vincular cap al finals de la dècada dels 80 del segle passat a causa, sobretot, del do de persuasió de Buyse: *"Per a mi, els catàlegs no tenien llavors importància: ara comprenc que aquest llistat va despertar la passió pel tresmilisme. Les aportacions més significatives, dins de l'Equip, van ser les del mateix Buyse, les del cartògraf Henry Baudrimont i, posteriorment, les de Miquel Capdevila, que va concebre la travessa dels tres mils en trenta jornades amb la perspectiva del catàleg i va poder afegir-hi molts detalls."*

Alejos és autor de diverses obres de tema pirinenc, l'última de les quals és *Pirineos, guía de los 3.000 m*. Per escriure-la es va basar en la llista oficial de la UIAA: *"Aquest va ser el meu criteri per sobre del catàleg. Jo hi hagués posat menys cotes, perquè algunes manquen de rellevància."*

Pica d'Estats (3143 m)

Vaig donar per bona l'opinió que, com més cims, millor, acceptant els 10 metres de desnivell mínim. Avui hauria seguit el plantejament dels 4.000 dels Alps, més restrictiu, amb 30 metres de prominència mínima".

S'opti pel guarisme que s'opti, el fet és que qualsevol catalogació de cims es veurà sempre sotmesa a impugnacions, modificacions i/o matisos diversos, per la senzilla raó que es tracta, al capdavant, d'un assumpte exposat a la gairebé infinita diversitat (i de vegades al caprici) del criteri humà. I, en fi, la muntanya, en aquest cas els Pirineus, és estrictament un escenari bellíssim i passiu, impertorbable i rotund, completament aliè a les tribulacions humanes. Per això, un cop més, ara i aquí es pot portar a col·lació la sucosa observació de l'historiador Pierre Vilar: "La geografia proposa, però no disposa".

Continuarà...

(3/03/08)